گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۰۷۳۸۱
دوشنبه ۱۹ آذر ۱۴۰۳ ۱۴:۳۵

روایت کارآفرینی بانوی گلبهاری؛

اشتغال برای ۵۰۰ هنرجو توسط کارآفرین گلبهاری ایجاد شد

فرانگیس عسگری یکی از بانوان کارآفرین گلبهاری است که سال‌ها با جان و دل و عشق و دلسوزی افراد زیادی را آموزش بافندگی داده است و توانسته با تولیدات خود، گرمابخش خانواده‌های زیادی باشد.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، فرانگیس عسگری، ۶۲ ساله، دارای ۳ فرزند و سرپرست خانوار است، او از ۱۸ سالگی وارد کار خیاطی می‌شود اما در ادامه تصمیم می‌گیرد بافندگی کند و قدم در این مسیر می‌گذارد و موفقیت‌های زیادی را با آموزش هنرجویان کسب می‌کند.

او می‌گوید: من اصالتا اصفهانی هستم اما چون خواهرم در مشهد ازدواج کرد من هم به مشهد مهاجرت کردم، کار خیاطی را ابتدا به عنوان کمک خرج زندگی با یک چرخ خیاطی معمولی شروع کردم اما در ادامه و بعد از اینکه در سن ۳۰ سالگی سرپرست خانواده شدم و تمایل نداشتم مدت زیادی تحت پوشش کمیته امداد باشم و میخواستم خودم روی پای خودم بایستم، لذا کار خیاطی را با جدیت دنبال کردم، بعد از مدتی تصمیم گرفتم به سمت بافندگی بروم چرا که خیاطی را کار اشباع شده می‌دیدم. از ۳۰ سال پیش آموزش بافندگی می‌دادم و نخستین زنی هستم که پروانه بهره‌برداری تریکوکشبافت را در شهرستان دارم.

ابتدا با ماشین‌های دستی بافندگی می‌کردم تا اینکه تعداد ۳۰۰ ماشین برقی بافندگی در دهه ۶۰ وارد ایران شد و قرار شد آموزش‌های لازم برگزار شود اما به دلیل تحریم‌ها این اتفاق نیفتاد و این ماشین‌ها بلااستفاده در دست خریداران ماند اما من تلاش کردم که نحوه کار با این دستگاه را یاد بگیرم، تلاش زیادی انجام دادم و با اساتید زیادی ارتباط برقرار کردم و از اینترنت کمک گرفتم و خودم نیز خلاقیت به خرج دادم تا اینکه نحوه کار با دستگاه را فرا گرفتم و آن را نیز ارائه دادم و مجوز بافت با این دستگاه را دریافت کردم.

در ادامه فراخوان به تمام کشور برای افرادی که این دستگاه را دارند اما کار با آن را بلد نیستند، ارسال کردم و آموزش های لازم برگزار شد و آنها نیز توانستند با دستگاه‌ها بافندگی کنند. من با این ماشین چند هزار لباس بافت را تولید کردم و و الان بازنشست شدم اما همچنان کارگاه آموزشی برگزار می کنم اما بافت انجام نمی‌دهم.

تلاش و کوشش در هر کاری بسیار مهم است، من در آن زمان بازاریابی و فرش انجام می‌دادم و تا کرمانشاه برای فروش رفتم، در همه نمایشگاه‌ها در سراسر ایران شرکت می‌کردم و محصولات خود را ارائه می‌دادم و به بیش از ۵۰۰ نفر آموزش بافندگی و خیاطی دادم و ۱۲ نفر را با این کار بیمه کردم و هم اکنون حقوق بازنشستگی دریافت می‌کنند.

آرزوی من این بود که یک مجتمع داشته باشم که تمام کارهای تولیدی در آنجا انجام شود که ارباب رجوع وقتی وارد می‌شود با دست پر برگردد و قرار شد در چناران این اتفاق بیفتد و تمام کارهای آن انجام شد و مجتمعی هم برای این امر در نظر گرفته شد ولی به سرانجام نرسید. در این مجتمع غرفه‌هایی برای آموزش پیش‌بینی شده بود.

در روستاها با دریافت مبلغ اندک ایجاد اشتغال داشتم و زنان زیادی از این طریق توانستند کسب درآمد کنند و بسیار خوشحال هستم که توانستم فرد مفیدی باشم.

در دهه ۹۰ مبلغ ۵۰ میلیون تومان تسهیلات از کمیته امداد برای خرید تجهیزات جدید گرفتم و در سال ۱۴۰۱ مبلغ ۱۰۰ میلیون تومان دیگر برای توسعه کار دریافت کردم که بسیار برای من اثرگذار بود و این حمایت کمیته امداد بسیار خوب است.

از مهمترین خصوصیات من اخلاق و رفتار و حوصله خوب من است، مهربان و دلسوز و پرتلاش هستم و به دیگران هم توصیه می کنم در انتخاب هر شغل و حرفه ای علاوه بر اینکه تلاش و کوشش داشته باشند، حسن خلق نیز بسیار مهم است.